

Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej
BIURO PODAWCZE

Data wpływu: **2018 -09- 07**

nr z rej.

Ogólnopolski
Komitet
Protestacyjny
Pracowników Pomocy Społecznej

31 sierpnia 2018 r.

Pani
Elżbieta Rafalska
Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

Szanowna Pani Minister,

W związku z brakiem konkretnych działań ze strony Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej mających na celu wprowadzenie oczekiwanych zmian pracowniczych i profesjonalnych dla pracowników socjalnych, asystentów rodziny, koordynatorów rodzinnej pieczy zastępczej, pracowników obsługi świadczeń, pracowników placówek opiekuńczo-wychowawczych oraz ośrodków wsparcia, a także pozostałych pracowników zatrudnionych w sektorze pomocy społecznej - Polska Federacja Związkowa Pracowników Socjalnych i Pomocy Społecznej, Ogólnopolskie Stowarzyszenie Asystentów Rodziny, Związek Zawodowy Pracowników Socjalnych, NSZZ „Solidarność” – KZ w MOPS Sopot oraz przedstawiciele innych organizacji związkowych oraz społecznych, podjęli decyzję o powołaniu Ogólnopolskiego Komitetu Protestacyjnego Pracowników Pomocy Społecznej.

Przypominamy Pani, iż w duchu odpowiedzialności za pomoc niesioną najbardziej potrzebującym Obywatelom Rzeczypospolitej Polskiej oraz odpowiedzialności za pracowników służb społecznych, którzy tę pomoc niosą - podejmowaliśmy szereg działań mających doprowadzić do wypracowania korzystnych i kompromisowych rozwiązań w obszarze pomocy społecznej. Czyniliśmy to poprzez bezpośrednie rozmowy, pisma, czynne uczestnictwo w Pani organach doradczych, opiniowanie aktów prawnych i udział w konsultacjach przy ich tworzeniu np. projektu „Ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej”. Sami inicjowaliśmy również zmiany legislacyjne m.in. w zakresie ustawy o pomocy społecznej, systemie świadczeń rodzinnych, wychowawczych oraz alimentacyjnych.

Postulaty środowiska praktyków były Państwu doskonale znane i wielokrotnie sygnalizowane z naszej strony przez okres minimum dwóch lat. Niestety kierowane przez Panią Ministerstwo nie podjęło żadnych realnych działań, nawet tych nie wymagających nakładów budżetowych, które poprawiłyby warunki pracy i pozwoliły na jej rzetelne oraz profesjonalne wykonywanie przez wspomniane grupy zawodowe.

Zamiast faktycznego dialogu i rozwiązywania problemów naszego środowiska zawodowego takich jak: odpływ specjalistów, niskie wynagrodzenia (często z wliczanymi do pensji minimalnej dodatkami, które pierwotnie miały spełniać funkcję niwelującą trud pracy pomocowej), niebezpieczeństwo dla życia i zdrowia podczas wykonywania czynności służbowych oraz narażenie na chroniczny stres, a także postępujący proces formalizacji i biurokratyzacji niesionej pomocy – znając doskonale te bolączki, ograniczała się Pani do formułowania kolejnych apelów adresowanych do władz samorządowych. Jednocześnie kierowany przez Panią resort nie podejmował nawet prób niwelowania tychże trudności, choć posiadał i posiada narzędzia m.in. w postaci inicjatywy legislacyjnej mającej być w założeniu odpowiedzią na występujące nieprawidłowości.

Zamiast tych możliwych i realnych działań usiłowano wprowadzić sztuczne podziały i antagonizować grupy zawodowe w obrębie zawodów pomocowych, jak np. uczyniono z asystentami rodziny i pracownikami socjalnymi ustanawiając dla nich na drodze prawnej odmienne warunki zatrudnienia, uprawnień oraz wykonywania pracy.

Ogólnopolski
Komitet
Protestacyjny
Pracowników Pomocy Społecznej

Dodatkowo, wbrew pierwotnym uzgodnieniom, kierowany przez Panią resort, który tak przewlekłe dyskutował o naszych propozycjach pracowniczych i profesjonalnych – czynnie i szybko zaangażował się równolegle, w szkodliwy społecznie i niedopracowany projekt powołania Centrów Usług Społecznych, w miejsce lub obok funkcjonujących już Ośrodków Pomocy Społecznej. W praktyce projekt ten pozwoli samorządom szukającym oszczędności na ograniczenie dostępności do tychże usług dla najbardziej wrażliwych odbiorców pomocy.

Wszystkie powyższe działania, nie przeszkadzały kierowanemu przez Panią Ministerstwu w angażowaniu pracowników pomocy społecznej w kolejne zlecone rządowe programy tj. m.in. „Za życiem”, „Rodzina 500+”, „Dobry start”, a nawet „Czyste powietrze”. Jednocześnie, głównie przy okazji uroczystości z udziałem przedstawicieli Ministerstwa, byliśmy zapewniani o kluczowej roli pracowników pomocy, ich zaangażowaniu oraz oddania dla spraw społeczeństwa.

Niestety nie szły za tym realne działania Resortu świadczące o odpowiedzialności Rządu RP za służby, którym powierza się do realizacji ww. kluczowe zadania mające być odpowiedzią na potrzeby i oczekiwania społeczeństwa. Co więcej - brak realizacji wskazywanych przez nas rozwiązań globalnych stanowił symboliczne usprawiedliwienie dla samorządu, który także nie poczuwa się by zadbać o godne warunki pracy naszego środowiska zawodowego.

Naszym grupom zawodowym nie wystarczą już puste słowa, zapewniające o tym jak jesteśmy ważni, jak bardzo ceni się naszą pracę. Teraz oczekujemy konkretnych działań, które będą potwierdzeniem tych wszystkich pięknych słów jakie padają podczas wystąpień publicznych lub podczas spotkań z przedstawicielami naszych środowisk.

Chcemy wykonywać naszą pracę na jak najwyższym poziomie, gdyż jesteśmy świadomi, że jej jakość ma duży wpływ na poprawę jakości życia, urzeczywistnianie godności oraz dobrostanu wielu Polaków oraz polskich rodzin. Realizacja tychże zadań na odpowiednim poziomie merytorycznym i etycznym, nie będzie dalej możliwa bez wprowadzenia oczekiwanych zmian w uzgodnieniu z naszymi organizacjami.

W związku z dotychczasowym ignorowaniem i lekceważeniem środowiska pracowników pomocy społecznej, a także zerwaniem przez podległych Pani pracowników z trudem prowadzonego dialogu - podjęto decyzję o zorganizowaniu Ogólnopolskiego Protestu Pracowników Pomocy Społecznej, który będzie prowadzony aż do skutku łącznie z doprowadzeniem do Ogólnopolskiego Strajku Pracowników Pomocy Społecznej. Chcemy w ten sposób zwrócić uwagę Ministerstwa na nasze postulaty i pokazać jak bardzo są one dla nas ważne i jak bardzo jesteśmy zdeterminowani by je wprowadzić.

Jesteśmy dumni, że codziennie tysiące pracowników pomocy społecznej, nie szczędzi energii, empatii i zaangażowania by rozwiązywać problemy oraz zaspokajać najważniejsze potrzeby Obywateli Rzeczypospolitej Polskiej. Część z Nas dla realizacji tych szczytnych celów gotowa była poświęcić własne zdrowie, a także niestety – życie. Teraz oczekujemy, że w poczuciu odpowiedzialności za podległe

Ogólnopolski
Komitet
Protestacyjny
Pracowników Pomocy Społecznej

Pani służby – także Rząd RP doprowadzi do realizacji naszych postulatów, a więc wesprze Nas w dalszym wypełnianiu powierzonej nam roli.

OGÓLNOPOLSKIE STOWARZYSZENIE
ASYSTENTÓW RODZINY

ul. 100 Giliwiec, ul. Kościuszki 35
KRS 0000611306, REGON 384331195

NIP 5312662530

M. Tryb

Organizacja Zakładowa
NSZZ "Solidarność" w MOPS
81-835 Sopot, ul. Kolejowa 14
NIP 585 132 79 85

Agnieszka Wójcikowska

Zarząd Główny Związku Zawodowego
Pracowników Socjalnych

90-132 Łódź, ul. Tramwajowa 21
tel: 42 676 54 11 faks: 42 676 54 16

NIP 727-269-33-38 REGON 1400310935

ZARZĄD GŁÓWNY
ZWIĄZKU ZAWODOWEGO
PRACOWNIKÓW SOCJALNYCH

S.
Sylwester Tonderys
Przewodniczący

POLSKA FEDERACJA ZWIĄZKOWA
PRACOWNIKÓW SOCJALNYCH
I POMOCY SPOŁECZNEJ

ul. Jana Cybisa 7, 02 - 784 Warszawa
NIP 9512366909 REGON 146624204

Elżbieta Kozłowska

Do wiadomości – Pan Mateusz Morawiecki (Premier RP)